

og at vi skulde gøre alt for at knytte disse Øer til Danmark. Ja, om det sidste kan der ingen Tvivl være. Men i den første Sætning, om at følge med Opmærksomhed, hvad der foregaar deroppe, ligger der en Tone, som ikke behager mig og ikke er til Gavn for Tilknytningen mellem Færøerne og os. Den Gang det sidste Valg paa Færøerne til Folketinget fandt Sted, deltog kun eet Parti i dette Valg. Næsten en Halvdel af Færøernes Vælgere deltog ikke i dette Valg, og et Blad, der med stor Kortsynethed, kaldende sig nationalt, beskæftiger sig med nationale Spørgsmaal, saa heri noget lykkeligt, at nu var der kun eet Parti paa Færøerne ved Valget. Intet vilde være mere ulykkeligt for vort Forhold til Færøerne, end hvis det skulde blive fast Skik, at kun eet Parti vilde deltage i Valgene til den danske Rigsdag, saa det derigennem blev tilkendegivet, at de ikke følte sig knyttet til Danmark gennem den naturlige Repræsentation hernede. Vi maa tværtimod haabe, at Udviklingen paa Færøerne maa gaa derhen, at Partierne ud fra almene socialpolitiske og økonomiske og andre Betragtninger gaar til Valg for at sende sine Repræsentanter herved. I Længden kan vi ikke staa os ved, at kun eet Parti paa lidt over Halvdelen af Øernes Befolkning alene repræsenteres i Danmarks Rigsdag. Flertal kan skilte, og saare sørgeligt vilde det være, om dette Flertalsskifte kom til at finde Sted under saadanne Forhold, at et nyt Flertal ikke ønskede Forbindelse med Danmark som i gamle Dage. Jeg beder derfor om, at man ikke blot med Opmærksomhed følger Forholdene deroppe, men ogsaa tager Vare paa, hvad man selv gør; vi selv er til syvende og sidst ansvarlige for den Udvikling, som finder Sted i vort Rige. Kun vi selv og vi alene vil have Ansvar for, hvis det ender saaledes, som vi alle ikke ønsker det.

Finanslovsforslaget foreligger i Aar for os med et nyt Udseende, og det vil volde en Del Besvær for mange at sætte sig ind i den nye Finanslov; navnlig naar det gælder om at sammenligne den med den tidligere. Ikke desto mindre tror jeg, at det var Tiden til, at vi fik en Finanslov af et nyt Udseende, og jeg glæder mig meget over af det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelser at kunne slutte, at der ikke vil blive nogen

Vanskelighed med Hensyn til at tilvejebringe Enighed om den Form, vor Finanslov og derefter vort Statsregnskab videre skal have. Aarets Finanslov er indholdsmæssigt og formelt en anden. Den er indholdsmæssigt noget nyt, ikke saaledes, at den har et originalt Præg med Hensyn til, hvad den tilsigter eller tilstræber. Det er ikke nogen socialdemokratisk Finanslov, præget af, at et Parti med andre Anskuelse end andre Partier sidder ved Magten og har udarbejdet den. Det ligger ganske simpelt deri, at Finansloven er bundet af gældende Love, gældende Indtægtslove, gældende Udgiftslove og gældende Udgiftssædvaner. I saa Henseende er der intet nyt indholdsmæssigt i det foreliggende Forslag, men den er ny af Indhold derigennem, at det er, hvad jeg vil kalde ikke en ærlig Finanslov, men en virkelig Finanslov. Det er et virkeligt Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, saaledes som Grundloven kræver det skal forelægges den første Dag, Folketinget træder sammen. Det er dens store Fortrin, at den er et saadant virkeligt Overslag, i alt Fald giver den Form, der er foreslaaet, Mulighed for, at den, inden den forlader os, kan blive det helt og fuldt. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde en spids Bemærkning angaaende Anvendelsen af Ordet ærlig i denne Forbindelse og sagde, at det System, som her foreligger, er ikke en Smule ærligere end det andet System, og det ærede Medlem har for saa vidt Ret, som ingen bogholderimæssig Opstilling og intet bogholderimæssigt Regnskab kan hindre Bedrageri. Det ved man, at en hvilken som helst Forretnings Formuebudget eller Regnskab ikke udelukker Bedrageri, men Systemet kan mere eller mindre muliggøre det, og det nye System er bedre, naar det gælder om at forhindre en Tilsløring af de virkelige Forhold, bevidst eller ubevidst. Og det er navnlig bedre med Hensyn til det høje Folketings Mulighed for at se, hvad det foretager sig. Finanslovens og Tillægsbevillingslovens Forhold indbyrdes er blevet ganske forrykket i Tidens Løb, Tillægsbevillingslovens Behandling i Udvalget og her havde efterhaanden udviklet sig til noget næsten ligegyldigt, i alt Fald noget, hvorpaa Folketinget og Rigsdagen saa godt som ingen Indflydelse kunde have, skønt den omfattede en saa væsentlig Del af den